…lla 29 p. tammikuuta. Ohjelma tulee olemaan monipuolisempi kuin koskaan ennen. M. m. näytöskappalekin "Lain ja oikeuden nimessä". Toivon, että kaikki Martins Ferryn ja ympäristön toverit ottavat tämän huomioonsa ja pistäytyvät katsomaan, sekä antamaan kannatuksensa meidän naistenkin toiminnalle.

Siitä me saisimme taasen uutta voimaa ja intoa uhraamaan pienet voimamme taistellaksemme sitä päämäärää kohden, jonka saavutamme sitten vasta, kun olemme kaikin kehittyneet luokkatietoisiksi.

Tämä kun on ensi kirjoitukseni, niin en tiedä enempää kirjottaa, ennenkuin näen, jos toimitus on päästänyt tämän läpi.

VIENO.

ROCKYMOUNTAIN, ALTA, CAN.

Ensiksi tervehdän Toveritarta ja sen laajaa lukijakuntaa ja toivotan innostusta ja taistelutarmoa alkaneelle vuodelle.

En tiedä mikä vaivaa näitä Green Valleyn naisia, kun ei ole vuosikausiin näkynyt minkäänlaisia uutisia Toverittaren palstoilla, eikä minkään muunkaan lehden palstoilla. Ovatko Green Valleyn naiset kaikki niin kehnoja, etteivät mitään tunteitaan ja ajatuksiaan voi kynän avulla tulkita? Ja muun maailman naisten tiedoksi tuoda Toverittaren avulla?

Meidän s. s. osastossa ei tosin olekaan kuin yhdeksän naisjäsentä, mutta minun tietääkseni he ovat kaikki kirjoitustaitoisia ja kyllin itsetietoisia naisen kurjasta asemasta.

Meillä täällä Green Valleyssä ei ole vielä edes ompeluseuraa, vaikka meitä on jo yhdeksän naista riveissä. En tiedä mikä on syynä. Kun lukee tätä lehteä tarkasti, niin niistä näkee miten naiset muilla paikkakunnilla toimivat, vaan täällä se hyvin harvoin tapahtuu, että naiset edes pyytävät puheenvuoroa osaston kokouksessa. Ei se sovi, että me, naiset, vaikenemme. Innostusta tarvitaan ja sitä parhaiten saa, kun tilaa Toveritarta. Siitä tulee näkemään miten naiset muilla paikkakunnilla toimivat.

Niin ja olihan meidän haalilla joulujuhlatkin 24 p. joulukuuta ja väkeä oli kokoontunut enempi kuin tavallista ja ohjelmaakin oli vähänverran. Oli näytöskappale "Hetken lapsi" ja vuorokeskustelu, joka oli hyvin mieleenkiintoinen ja puhe, runonlausuntoa ja lauluja useampia.

Ja kuutamotanssit oli 6 p. tammik. vaan siellä oli yleisöä vähän.

Uusia juhlia on toivossa, koska on valittu uusi näytelmäseuran johtaja Mrs. Jalonen ja kenties se ennustaa hyvää, että on nainen meidän osastossamme tullut valittua virkaan. Innostusta, innostusta vaan ja jokainen joukkoon. Ei pidä kenenkään jäädä jälkeen. Meillä on suuri tehtävä, ennenkuin voimme irtaantua niistä kahleista, jotka sitovat meitä niin lujasti, että emme voi edes vapaasti hengittää, vaan niistä emme voi ennen vapautua, kuin kaikki ovat [illegible]. Jokainen äiti, yhtykää yhteen ja sitten kuin yhdessä yhteisvoimin kukistamme sitä riistojärjestelmää, joka riistää kaikki meiltä, yksinpä lapsemme ja puolisommekin [illegible] vuodattamaan sydänverensä heidän jo ennestään kyllin verisille alttarille.

Oi, äidit, miten paljon tarvitaankaan työtä jokaisen yksilön kohdalla, ennenkuin on edes voitu saada kaikki mukaan ja poistettu se huntu heidän silmiltään, joka estää näiden vangitsijain äitien näkemästä päivänvaloa.

TOIVOVAINEN.

CHARDON, OHIO.

S. s. osaston virallinen kokous oli 2 p. tammik. jossa valittiin virkailijat seuraavaa toimintakautta varten. Pöytäkirjuriksi J. Ristimäki, jäsen- ja rahastonkirjuriksi A. Hemming, rahastonhoitajaksi K. Strömberg, lainakirjastonhoitajaksi A. Jokila, taloudenhoitajaksi J. Maijala ja kirjallisuus- ja sanomalehtiasiamieheksi Edla Strömberg. Kirjeenvaihtajiksi puoluelehdille August Hemming Raivaajaan, Karl Strömberg Työmieheen ja Edla Strömberg Toverittareen. Tilintarkastajia ei saatu kuin yksi tässä kokouksessa, nim. Mari Kula. Seuraavassa kokouksessa päätettiin valita lisää. Myöskin kansalaistuttamiskomitean valinta jätettiin seuraavaan kokoukseen. Ja ukot vähän arvelivat, että jos se on tarpeellista olemassakaan, josko sillä on mitään tekemistä, vaikka minun tietääkseni ei ole osastossamme yhtään äänikelpoista maan kansalaista.

Seuraavassa kokouksessa valitaan myöskin huvitoimikunta ja muita pienempiä toimikuntia.

Tänne Chartoniin on viime aikoina saapunut Toveritar hyvin epäsäännöllisesti. Jokainen Toverittaren tilaaja valittaa, että "en taaskaan ole saanut lehteäni säännöllisesti" ja on joitain, jotka eivät ole saaneet neljään viikkoon Toveritarta. En tiedä sitten missä lienee vika. Kysytty on postimestarilta ja hän on vastannut, että kaikki jaetaan mitä postitoimistoon saapuu.

Toverillinen tervehdys Toverittarelle ja kaikille sen tilaajille.

EDLA STRÖMBERG.

Se ei ole enään pahojen ilmojenkaan vika, että kokonaisen kuukauden lehdet viipyvät Astorian ja Chartonin välillä. Toverin johtokunnan täytyy ottaa asiasta selvä, missä on vika ja kääntyä asiassa Yhdysvaltain postihallituksen puoleen. — Toim.

MAIJAN UNI

(Työläisnaisen joululehdestä.)

Nuori tuomarinkokelas lueskeli setänsä maatilalla. Syksy läheni ja vanhanpojan aistikas, vieraanvarainen talo alkoi kadottaa viehätystänsä. Pakenevan kesäauringon kera väistyivät hauskuuden hengettäret yli-kamarista, sali tuntui kolealta, piikakoivut värjöttivät puolialastomina ja maata peittivät kuihtuneet, kellanpunaiset lehdet. Luonto puhui voimakasta kieltä katoavaisuudesta: kauneuden, kukoistuksen, kesän lyhytaikaisuudesta. Elämä oli yksitoikkoista, vakavan arkipäiväistä.

Heti taloon tultuaan oli nuori ylioppilas iskenyt silmänsä setänsä palvelijattareen — vaaleatukkaiseen kirkaskatseiseen Maijaan. Tytön punaset posket ja pyöreät käsivarret kiehtoivat alati hänen mieltään.

Joka kerta kun tämä uuttera olento valkoisessa esiliinassaan ilmaantui ylioppilaan huoneeseen, alkoivat kirjaimet hänen suuressa lakikirjassaan hämärtyä ja hetken kuluttua tanssivat ne kuin kummitukset sekottaen pykälät ja momentit yhdeksi ainoaksi sekamelskaksi… Hän oli lukevinaan, mutta tytön ainoakaan liike ei jäänyt häneltä huomaamatta. — Tuolla kantoi Maija raskasta puutaakkaa uunin eteen, tuolla lakasi, pesi, pyyhki tomuja, laittoi vuoteita, toi vettä, sytytti uuneja tai kohenti niitä. Hänen askeltensa kaiku kuulosti aina yhtä aralta, pelonsekaiselta ja koko hänen olemuksensa oli kuin pelkkänä anteeksipyyntönä. Silmät, otsa, tukka, leuka, kädet ja jalat näyttivät ikäänkuin yhteen ääneen sanovan: eihän näin halpaa ihmistä saisi olla olemassa — mutta… Punastuen ja melkein niijaten tuli hän kolmasti päivässä ilmottamaan, että ruoka on pöydässä ja jännittyneenä, kuten tuomiotaan odottaen, kantoi hän huolella valmistamansa paistit ja liemet pöytään tarjoten niitä mahdollisimman kohteliaasti.

— Oikein tyttöseni — näytti lainopillisesti valistuneen ylioppilaan koko käytös sanovan — nöyryys, alamaisuus ja häveliäisyys ovat hyveitä, jotka kaunistavat työläistä. Oppimaton kumartakoon oppinutta, köyhä rikasta, alhainen ylhäistä ja työntekijä työnteettäjää. Puhe yhdenvertaisuudesta on joutavaa lavertelua. Varjelkoon taivas meitä tasa-arvolta!

Eräänä sunnuntai-iltana tunsi nuori lakimies omituista, epäselvään levottomuuteen sekaantunutta tyytyväisyyden ja hyvänmielen tunnetta rinnassaan. Vihdoinkin oli tapahtunut se, jota hän kauvan oli toivonut, setä oli lähtenyt matkalle — hän oli kahden Maijan kanssa talossa.

Samana iltana syöksyi Maija yliskamarista kyökkiin posket hehkuvina…

— Kuinka julmaa! huudahti hän itsekseen. Mikä oikeuttaa hänt.ä moiseen! — sekö että olen palvelijatar, leipäni vuoksi pakotettu kattamaan toisten pöytiä, lakasemaan toisten lattioita, pöyhimään toisten vuoteita —? Minua hävettää! Köyhä häpeää joskus rikkaan puolesta. — Mutta mitäs jos hän tulee — ei usko kieltoani todeksi. — Mahdotonta! ei hän tule — lieneekin kokonaan leikkiä laskenut — pitänee minua hupsuna kun todeksi otin. Kyllä olinkin typerä! Olisin sivuuttanut kuin joutavan jaarituksen; en olisi ollut kuulevinaikaan, siinä kaikki. Sivistynyt mieskö olisi niin törkeä! Hänhän on sitäpaitsi vielä perin nuorikin; näyttää aivan lapselta. Lienen kuullut kokonaan väärin. Huomenna pyydän anteeksi — taisin loukata tuomaria.

Aamulla heräsi Maija kellon lyödessä yhdeksän. Silmänräpäyksessä oli hän lattialla.

Luojan kiitos, maisterihan on tänään kaupungissa, hoksasi hän vasta täydelleen unesta selvittyään ja silmänsä leimahtivat onnelliseen hymyyn. Samassa ne kuitenkin synkkenivät: hän näytti äkkiä muistavan jotakin.

— Untako! Ui kuinka rumaa! — Ei, totta se on. Nuori tuomari yritti väkisin tunkeutua huoneeseeni. — Ei, ei sentään.

(Jatkoa 7:llä sivulla)

We Want Congress to Adopt Representative Meyer London's Plan to End War in Europe

LONDON'S RESOLUTION BEFORE BOTH HOUSES OF CONGRESS IS AS FOLLOWS:

Whereas, the people of the United States, while neutral, cannot be indifferent to the fratricidal conflict which is devastating Europe; and

Whereas, the longer the war is continued the more does the code of physical force replace every other code of human conduct; and

Whereas, the war has brought about a state of fear in the minds of millions of American people, which menaces the normal development of this nation, and beclouds the real issues which confront our generation by the artificial issue of "Preparedness" against an invisible and unnamable enemy;

Whereas, a declaration by the national legislature of the greatest neutral nation in the world in favor of an immediate conference of neutral nations will strengthen the hand of the President of the United States in his efforts for international peace; now, therefore, be it

Resolved, by the Senate and House of Representatives of the United States of America in Congress assembled that the President of the United States be and he is hereby called upon to convene a congress of neutral nations, which shall offer mediation to the belligerents, and which shall sit in continous session until the termination of the war; and

Be it further resolved, that it is the judgement of the Senate and House of Representatives that a durable peace can be established if the following principles shall be made the basis of discussion in said congress of neutral nations:

First—Fvacuation of invaded territory.

Second—Liberation of oppressed nationalities.

Third—Plebiscite by the populations of Alsace-Lorraine, Finland and Poland as to their allegiance or independence.

Fourth—Removal of the political and civic disabilities of the Jewish people, wherever such disabilities exist.

Fifth—Freedom of seas.

Sixth—Gradual concerted disarmament.

Seventh—Establishment of an international court of arbitration, with the commercial boycott as a means of punishment for disobedience.

NAME ________________ ADDRESS ________________